

הסוד הטמון במכונות כביסה "קריסטל"

בקרב ציבור הצרכנים ואצל חוגים מסחריים מובעת פליאה, הכיצד זה קורה?

מצד אחד יודעים כל המבינים, שמכונות כביסה "קריסטל" הן הטובות ביותר ומצטיינות במירב התכונות והשכלולים הטכנולוגיים ואכן עובדה זו מוצאת ביטויה הממשי אצל 83,000 לקוחות מרוצים.

ומאידך המכונות היעילות החסכוניות והנוחות הללו נמכרות במחירים הנמוכים מכל האחרות, ואל לך לשכוח ש"קריסטל" מעניקה ללקוחותיה גם שנתיים אחריות.

איך זה קורה? מה הסוד?

הנה אנו מוכנים לגלות לכם. חברת "קריסטל" וסוכניה המורשים אימצו את השיטה המקובלת בכלכלה מודרנית הקובעת: רווח מועט ומחזור גדול עדיף על פני רווח גדול ומחזור קטן.

ואמנם השיטה הוכיחה את עצמה - שילוב של איכות מעולה ומחיר נמוך השיג את המטרה:

מכונות הכביסה של "קריסטל" הן ללא תחרות והן הנמכרות ביותר בארץ! אלפי לקוחות שנשאלו בסקר מיוחד, "מה הסיבה שכשנכשו קריסטל" ענו 89%: בעקבות המלצות של ידידים, קרובי משפחה ושכנים, וזאת כמו שנאמר: אין חכם כבעל נסיון - הנסיון הנכון מאשר שוב ושוב שרווח צנוע והוגן, איכות מעולה ומשרות ברמה גבוהה, הם הערובה להצלחה.

(n)

אנחנו נחסל את הז'וקים!

כמה פעמים ניסית להפטר מהז'וקים ולא הצלחת? לאחר חיטוי שלנו, אנו מחסלים את הז'וקים והחרקים ואת מקבלת תעודת אחריות לשנה.

מדיעין 18 ר"ג, טל. 790114-6 • אילת, טל. 059-3012. היתר משרד הבריאות: 21. רש' עסק 181/75

איתן עמיחי הדברת מזיקים

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

לימונטה

טפט חדיש נגד כתמים

תן טרמפ לחייל

במדינה

מושבים

מונשלים באמירים

יעקב אדיר יוכר את מושב

אמירים, אך בעת מנשים

הפקו משם

המושב הטיבעונים אמירים, שבגליל, התפרסם בעיקר בזכותו של נחמן פרקש הצעיר, שהתיישב בשוליו וניהל שם את חייו.

אולם בתוככי המושב מתרחשת, בשנה האחרונה, דראמה מרתקת ומעניינת לא פחות מספורו האישי של פרקש. שמץ מאותה דראמה נגול לפני כשבועיים ב"בית המישט" המחוזי בנצרת, בדיון בתי ביעה של יעקב אדיר (61), נגד ועד מושב אמירים.

איך הופכים צימחוני? "כשאני הגעתי למושב אמירים, זה היה ג'ונגל אמיתי", מספר יעקב, בעל זקן-שיבה ו-7 חזירי חמם. "הגעתי מאירופה לתל-אביב הקטנה, ויחד עם אחי הקמנו את אחת המסגרות הראשונות בארץ. אחר-כך הלתי יתי במחלה קשה שהייתה, לדברי הרופאים, חשוכת-מרפא. וקמתי לתחייה בעזרת ה- צימחונות. היום אני טיבעוני לכל דבר."

למושב אמירים הגיע אדיר, יחד עם אחיו זמיר, ב-1958. במושב המונח התי גוררו או מישפחות אחדות של עולים ממארוקו. שעמדו לפנות את המקום ולהתי יישב בבתי חדשים בטבריה. "אז עלה הרעיון, שלי ושל עוד כמה בודדים, שנהי סוף את אמירים למושב הטיבעונות." הוא אומר. את ההבדל שבין טיבעונים וצימחוני גימ, שאינו תמיד ברור, מסביר אדיר במישפט אחד: "צימחוני זה מי שאוכל רק את האוכל הטיבעי מתוך צורך רפואי או דיאטתי. טיבעונות זאת כבר תורת חיים שלמה, אורח חיים של מוסר ומצפון, חזרה לטבע."

בהתחלה היו במושב, לדיברי אדיר, רק צימחונים אמיתיים, הללו שהמזון המיוחד היה קשור אצלם באמונה מיוחדת, באורח חיים מיוחד. "אבל לאט-לאט" הוא אומר, "הסתננו אל המקום היפה. שהקמנו בהרבה זיעה ועמל, צימחונים מדומים, אנשים שי הגיעו אל המושב המבוסס והעשיר שלנו מתוך מניעים של הרפתקנות, של רצון להצליח על חשבון תורת-חיים ועמל-כפיים של אחרים."

ספר-החוקים. יעקב אדיר מדבר על אותם צימחונים מדומים בהתמרמרות ובי זעם. לדבריו הם השתלטו על הוועד המקומי ואט-אט שינו את אופיו של המושב לבלי-הכר.

"הדבר הכי גורא שהם עשו", הוא מספר, "זה ספר-החוקים של המושב. ספר- החוקים של צימחונים. ממתי צימחונים צרי- כים ספר שעל-פי חוקיו התנהגו ויחיו? בין השאר קבעו תקנות מגבילות, כמו, למשל, שאסור לחבר לפנות אל שום גורם שמחוץ למושב כדי להתלונן על דבר-מה שקורה בתוך המושב.

"ואז התחיל הנישול האיטי. אנחנו, המייסדים הוותיקים, מצאנו את גדרותינו שבורות. הייתה לי מסגריה שסיפקה שני רותים לכפר. יום אחד אמרו לי שעלי לסגור אותה. אחר כך ניסו להשתלט גם על הבית שלי, ועל הקרקע שבה אני מגדל את האוכל שלי.

"החרימו אותי. לא מדברים איתי. אומרים לי בפירוש שאני צריך ללכת. אני יודע שאני זקן, אבל משהו בכל-זאת מגיע לי מהמושב הזה, שהיום יש בו כ-100 משפחות. שאני בנתי בו כל בית בעשר אצבעות!"

התביעה המתבררת עתה בבית-המישפט היא תלונתו של יעקב המייצג, לדבריו, ותיקים רבים אחרים באמירים באמצעות עורך-הדין רוזנברג. על הפקעה ונישול שתי חלקות של מטעים, חבלה בעצים, סתימת בורות בחלקתו והפקעה וגידור של שליש ממיגרשו.

פרקליט ועד המושב, עורך-הדין החיפאי יעקב שילה, טען בבית-המישפט כי אדיר עדיין לא פנה לבוררות, וכי הדיון עצמו אינו חוקי על-פי ספר התקנות של המושב. לגופו של עניין אמרים אנשי ועד המושב, כי "אדיר הוא איש זקן, הוא רואה דברים, וכואב לו שהמדורניזציה השתלטה על חיי הצימחונים. היום, להיות צימחוני זה לא מה שהיה פעם. היום אפשר גם להיות צימחונים מודרניים." למישמע טענה זאת פרץ אדיר בבכי במיסדרון בית-המישפט.

"את מצטיינת בדחפים מיניים" חזקים במיוחד, אמר הצעיר ה- ג'ינג'י, ונשא את עינו מעל לסיסת-הנייר. הצעירה שישבה מולו לא הצליחה להסיר תיר את תדהמתה. "איך הצלחת לגלות זאת עוד לפני שהכרנו?" שאלה בחיך מבוייש. על פניה פשט סומק, ואצבעותיה העצבניות שירבטו על דף-הנייר שלפניה. הצעיר נטל לפתע את הדף, הציץ בו ואמר: "זה מה שעולה בבירור מתוך ניתוח חתימתך, ומתוך מה ששירטטת בחיפוזן." בי- אומרו את הדברים הציג לפניו את דף- הנייר, שעליו ניכרו בבירור שירטוטי אבר-מין זכרי.

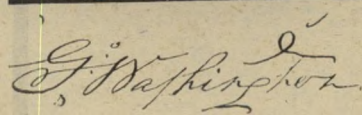
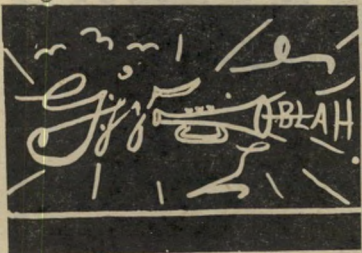
הצעיר היה יהודי רביב, האיש הטוען כי גילה, אחרי שבע שנות מחקר ומעקב, כי קיים קשר הדוק בין קווי-אופיו והור- פעתו הצימחנית של אדם, לבין חתימתו ידו.

עובדת קיומו של קשר זה אינה סוד. מדע הגרפולוגיה, העוסק בחקר כתב-היד, התפתח בשנים האחרונות עד-כדי-כך שיש הרואים בו כיום, מדע מדויק לכל דבר, בדומה לפסיקה או לביולוגיה.

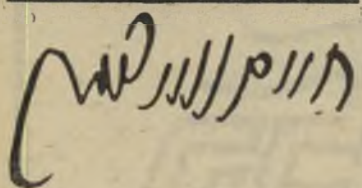
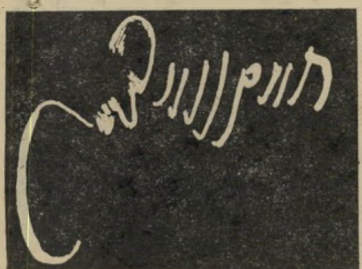
אלא שיהודה רביב אינו גרפולוג כלל. הוא עוסק בעיתונות. במשך 37 שנות חייו, הספיק הצעיר החיכן, לליד אותיו שבארצות-הברית, לסיים קולג', במקום מגוריו, לעלות לישראל ב-1962, לסיים בארץ את לימודיו האקדמיים בהיסטוריה יהודית ובבלשנות אנגלית, להתגייס ל- צה"ל, ולבלות חודש וחצי בשבי המצרי, כאחד מלוחמי מעוז "חיוון" שנפל במלח- חמת יוסף-הכיפורים.

"עוד לפני הרבה שנים", הוא מספר, "התחלתי לאסוף חתימות, כדי לחקור אותן מבחינה גרפולוגית. עד אז הייתה התעני- יינותי בתחום זה בגדר של תחביב בלבד. במשך כמחצית משנות חיי קראתי, שיננתי והתעמקתי בגרפולוגיה."

על הדרך שבה הגיע למסקנותיו מספר יהודה: "התגלית שבמחקרי אינה תוצאה של חשיבה בת שנים. היא הייתה ספוגי טאנטי, ומיקיית לחלוטין. מין הבוק פירי אומי. באה אלי פעם ידידה שלי, בחורה יפהפיה שרגליה עקומות במיקצת, ביקשה ממני שאנחה את כתבידה וחתמה בחתימי- מתה. עד אז נהגתי לנתח לידידים שלי את חתימותיהם מבחינה גרפולוגית-קונווני- ציונלית - על-פי התורה המקובלת. ל-"

ג'ורג' וושינגטון. חתימה אופיינית לאדם האוהב לעשות רוח, בעל מרץ וביטחון עצמי רב, אך מחוסר טעם. הוא אנוכי מאד, נוטה להגידם ואוהב רשמיות. הציור שבתוך החתימה הוא של חצוצרה.

חיים וייצמן. דיוקנו של מנהיג: הפנים הגלומות בתוך האותיות "צ" ו"מ" מהווים דוגמא של פיתוח הרפס נגטיב. כפי שמד- אה התמונה זהו אדם רציני ונוטה להירוח- רים, חזק באופיו, בעל החלטה נחושה.